

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. XXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Menſe Novembri, quod ſub Leone IX. Alexandro II. & Gregorio VII. factum diſpicimus, celebrabant. Quin Gregorius, ut ut Jurium ſuorum eſſet tenaciſſimus, ſine Concilio nihil moriebatur.

Notavi impedimenta ſæpe in Conciliis Nationalibus, ſive in Hiſpania ſub Regibus Gothorum, ſive in Francia ſub ſecunda Regum noſtrorum ſtirpe occurrentia; ſed tamen non omnis deerat utilitas. Saltem conveniebant Epifcopi, de officiis Boni Paſtoris conferebant conſilia, alter alterum docebat, negotia Eccleſiaſtica ad examen vocabantur, ipſorum Epifcoporum cauſæ diſcutiebantur, & judicabantur. Horum judiciorum Regulæ erant S. Scriptura & Canones, qui de ſingulis quæſtionibus, antequam Epifcopi ſuam quiſque ſententiam dicerent, prælegebantur. Hujus rei exempla vidifti, Lector, innumera.

§. XXI.

Scholæ &
Succellio
Doctorem.

Quamvis vero admodum parvum illa ætas haberet virorum doctorem nume-

numerum, & perfectio in literarum studiis desideraretur, illud tamen erat laudabile, quod Clerici optimæ & necessariæ scientiæ operam darent. Nempe Religionis Dogmata in Scriptura & Patribus, Disciplinam in collectionibus Canonum quærebant. Aberat vana sciendi cupido & novas res inveniendi pruritus, sed maximi faciebant veteres Doctores, hos solos legebant, hos describebant, compila- bant, & in compendia cogeant. Quod in Scriptis Bedæ, Rabani alio- rumque mediæ ætatis Theologorum deprehendimus, qui Excerpta e Pa- tribus sex primorum sæculorum con- scripserunt. Nec ullus alius modus ad conservandam genuinam Traditio- nem aptior erat.

Ceterum methodus antiqua do- cendi ut in principiis adhuc servaba- tur. Scholæ in Ecclesiis Cathedra- libus, aut in Monasteriis erant; doce- bat vero ipse Episcopus, vel ipso man- dante aliquis Clericus Monachusve do- ctrina eximius, & Discipuli Scien- tiam Ecclesiasticam discantes simul

Hist. Eccles. Tom. XIV. M in sub

sub oculis sui Episcopi ad bonos mores & Ministerii sui officia rite peragenda informabantur. Scholæ præcipuæ plerumque in Ecclesiis Metropolitanis florebant; sæpe tamen etiam excellentiores Magistri in Ecclesiis Suffraganeis reperiiebantur, tuncque ad eos audiendos illuc divertere licitum erat.

Mihi vero operæ pretium videtur, ad demonstrandam Traditionem, adnotare, quomodo Literarum studia sensim ex una Regione ad aliam pervenerint, & quænam Scholæ in Occidente diversis sæculis celebratissimæ fuerint. Usque ad S. Gregorii tempora Scholam nullam Romanam illustriorem extitisse invenio, quæ vero eodem Sæculo defecit, ut ex sincera confessione Agathonis Papæ cognovimus. Inter hæc S. Augustinus Monachus ceterique ejus Socii, a S. Gregorio ad Fidem Christi in Angliam invehendam missi, in eo Regno Scholam condiderunt, in qua servata sunt Studia scientiarum, dum in reliquis Europæ partibus, in Italia Longobar-

gobardorum irruptionibus, in Hispania Saracenorum tyrannide, in Francia bellis civilibus turbantur. Ex schola hac Anglicana prodiit S. Bonifacius Germaniæ Apostolus, Scholæ Moguntinæ & Abbatiae Fuldenfis, quæ illius Ecclesiæ Seminarium erat, Fundator. Anglia item Franciæ dedit eruditissimum Alcuinum, in Schola sua Turonensi clarissimorum Discipulorum, quorum nomina, Scripta, & successionem in Historia mea notavi, Magistrum celeberrimum. Inde nata est Schola in Palatio Caroli Magni, adhucdum sub Carolo Calvo florentissima, item Schola S. Germani Parisiis, S. Germani Antiflodorensis, Schola Corbejensis, Remensis sub Hincmaro ejusque Successoribus, & eodem tempore Lugdunensis. Tum Normannis omnes provincias Franciæ maritimas devastantibus Literæ asylum invenerunt in Ecclesiis Monasteriisque remotissimis ad Mosam, Rhenum, Danubium, & ultra positis, in Saxonia & in Germaniæ sinu, ubi regnantibus Ottonibus florebant. In

Hist. lib. XLV. §. 18.
Hist. l. LII. §. 44.

M m 2

Fran-

Francia Schola Remensis adhuc stabat, quod ex Frodoardi & Gerberti fama probatur; meque suo loco huius Scholæ ordinem & successionem usque ad Universitatis Parisiensis exordia relaturum spero.

§. XXII.

Pleræque Scholæ in Monasteriis *Monasteria.* vifebantur, ipsisque Ecclesiis Cathedralibus Monachi in non nullis Provinciis, ut in Anglia & Germania, *Hist. lib. XLIII.* serviebant. Vita Canonorum, quorum Instituto in medio Sæculi octavi *§. 37.* Regula S. Chrodegangi initium dedit, a Monastica haud sane multum abhorrebat, eorumque domus monasteria dicebantur. Porro Monasteria, ut ego quidem existimo, non potestremum locum merentur inter præcipua subsidia, quibus Cœleste Numen ad Religionem conservandam calamitosissimis Ecclesiæ temporibus usum est. In iis tanquam in Asylo Doctrina & Pietas residebant, dum ignorantia, vitium, barbaries toti pæne mundo dominabantur. Antiqua Traditio tam in Divinis officiis, quam in